

2

Ἐντὸς βραχυτέρας ὅμως προθεσμίας θὰ ἔχω-
μεν ἀπάντησιν ἐκ Λονδίνου διὰ μέσου τῶν πλη-
ρεξουσίων· τότε δὲ αἱ 20 ἢ 30 χιλιάδες ταλ-
λῆρων θὰ εἶνε περιτταί. Ἐὰν οἱ πληρεξούσιοι
ἀποτύχῃσι, τότε θὰ προσπαθῆσω παντὶ σθένει νὰ
ἐπαρκέσω εἰς τὴν αἴτησιν τῆς Πελοποννησιακῆς
κυβερνήσεως.

3

Ἡ ὑποχρέωσις ἣν ἀνέλαβον νὰ διατηρῶ τὸ
σῶμα τῶν Σουλιωτῶν (χωρὶς νὰ ζητήσω ἀμοι-
βὴν τινα) θὰ μοὶ στοιχίσῃ περίπου 20 χιλιάδας
ταλλῆρων, νομίζω δὲ ὅτι κατὰ τὰς παρούσας
περιστάσεις τοῦτο εἶνε τὸ χρησιμώτερον μέσον
ὅπως ἐλαφρώσῃ τις τὴν κυβερνήσιν ἀπὸ τοῦ βάρους
στρατιωτῶν, οἵτινες καθὰ στεροῦμενοι πατρίδος
εἶνε φυσικῶ τῷ λόγῳ δύσπιστοι καὶ δυσχαλίνω-
τοι, ἐνόσφ γνωρίζουσι τίνα ἀμοιβὴν δύνανται νὰ
προσδοκῶσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

4

Ἀναμένω ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς ἐξ Ἀγγλίας
περὶ τῶν ἀτομικῶν μου ὑποθέσεων, καὶ μετὰ τὴν
παραλαβὴν αὐτῶν θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἴπω
ὠρισμένως τί δύναμαι νὰ πράξω διὰ τῶν ἰδίων
μου μέσων ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐν τῷ
μεταξὺ δὲν θὰ παραβῶ τὸν λόγον ὡς πρὸς τὰς
δοθείσας μέχρι τοῦδε παρ' ἐμοῦ ὑποσχέσεις.

N. B.

5

Υ. Γ. Ἄν ἐν τούτῳ ὁ πρίγκιψ ἢ ἡ Κυβέρ-
νησις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, δυνάμεθα νὰ πέμ-
ψωμέν τινα εἰς Ζάκυνθον ἢ Κεφαλληνίαν ὅπως
διαπραγματευθῇ ἐπ' ὀνόματί μου ἢ ἐπ' ὀνόματι
τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν
ὄπερ ἀπήτησε τὸ νομοθετικὸν σῶμα.

ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΥ

Γενικὴ σήμερον ἐπικρατεῖ μεμφιμοιρία ὅτι ὁ
καθ' ἡμέραν βίος κατέστη εἰς ἄκρον δαπανηρός.
Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ διάσημος Γάλλος
οικονομολόγος P. Leroy Beaulieu δημοσιεύει
σκέψεις τινὰς ἐν τῷ γαλλικῷ « Οἰκονομολόγῳ »,
αἵτινες ἀναφέρονται μὲν κυρίως εἰς τὴν ἐν Γαλ-
λίᾳ ἐπικρατούσαν κατάστασιν, ἀλλ' οὐχ ἤττον
δύνανται νὰ ἐξηγήσωσιν ἐν πολλοῖς καὶ τὰ παρ'
ἡμῖν ἐπὶ τούτου συμβαίνοντα, καὶ νὰ παράσχω-
σιν ἀφορμὴν εἰς συναγωγὴν εὐσιῶνων περὶ τοῦ
μέλλοντος συμπερασμάτων. Παραθέτομεν ἐν-
ταῦθα τοὺς λόγους τοῦ Γάλλου συγγραφέως: « Εἰς
τὰ εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης ὁ βίος καθίσταται
ὀσημέραι εὐθηρότερος. Ἡ ὑποτιμῆσις τοῦ σίτου,
ἐπὶ παραδείγματι, εἶνε κατάδηλος ἐκ τούτου,
ὅτι σήμερον δὲν παρουσιάζεται πλέον ἢ ὑπέρμε-

τρος ἐκείνη διατίμησις, ἢ συνήθης εἰς παρελθού-
σας ἐποχὰς σιτοδείας, ἢ δὲ μέση τιμὴ αὐτοῦ
εἶνε πολὺ εὐθηρότερα ἢ ἄλλοτε. Ἐν αὐτοῖς τοῖς
Παρισίοις πωλεῖται σήμερον ἄρτος πρὸς λεπτὰ
30 τὸ χιλιόγραμμον (312 δραμ.) ἀντὶ 40 λε-
πτῶν, ὡς ἐτιμᾶτο πρότερον. Καὶ ἂν ἀναπτυχθῇ
ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου ἐν Ἰνδία, ὡς φαίνεται
ὅτι θέλει συμβῆ, οὐδὲ ὅπως θαυμαστὸν νὰ πωλῆ-
ται μετὰ τινὰ ἔτη ἐν Παρισίοις ὁ ἄρτος ἀντὶ 25
λεπτῶν τὸ χιλιόγραμμον. Τὴν σημερινὴν αὐτοῦ
ὑποτιμῆσιν ἐξηγεῖ ἀπλούστατα ἡ ἀνάπτυξις τῆς
παραγωγῆς τοῦ σίτου ἐν Ἀμερικῇ, Αὐστραλίᾳ,
Κίνα καὶ Ἰνδία. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς
τὴν ζάχαριν, ἕνεκα τῆς μεγίστης αὐτῆς παρα-
γωγῆς ἐν Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
Γαλλίᾳ· οἱ αὐτοὶ δ' ἰσχύουσι λόγοι καὶ διὰ τὸν
καφὲν, τὸ πετρέλαιον, τὸν βάμβακα, τὰ ἔρια.
Ἡ μεγάλη δ' ὑπερτίμησις τοῦ οἴνου ἐν Γαλλίᾳ
πιθανώτατα θὰ ἐκλείψῃ μετὰ τινὰ ἔτη, ὅταν
κατορθωθῇ νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ φυλλοζήρα, ἀναπτυ-
χθῇ δὲ ἡ παραγωγὴ ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ Τυνιδί.
Τέλος ἐὰν ἀφεθῇ ἑλευθέρα ἡ εἰσοδος εἰς τὰ ἀμε-
ρικανικὰ κρέατα, βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ὑλικὸς βίος
θὰ καταστῇ τόσον εὐθηρὸς ὅσον οὐδέποτε ὑπῆρξεν
ἐπὶ ἡμῖσιν ἤδη αἰῶνα.

Οἱ λόγοι τῆς ὑποτιμήσεως ταύτης εἶνε κατὰ-
δηλοι: πρῶτον ἡ ἀνάπτυξις τῆς καλλιέργειας καὶ
ἐκμεταλλεύσεως νέων ὄλων χωρῶν· εἶτα ἡ τελειο-
ποίησις τῶν μεταγωγικῶν μέσων, ἡ καταβίβα-
σις τῶν ναύλων, τῶν διοδίων, τῶν τελωνιακῶν
τελῶν· ἡ ὀσημέραι παρατηρουμένη αὐξήσις τῶν
κεφαλαίων ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, ὁ ἐπὶ
μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀναπτυσσόμενος διαγωνισμὸς
ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ὅστις ἀναγκάζει τοὺς βιομη-
χάνους νὰ ἀρκῶνται εἰς μέτρια μόνον κέρδη· τέ-
λος αἱ ἀδιάκοποι τελειοποιήσεις τῶν τεχνικῶν
ὀργάνων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ.

» Διατὶ ἐν τούτοις ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Γαλλίᾳ
ἔχει ἰδέας ἐναντίας πρὸς τὰ ἤδη ἐκτεθέντα ἐν
τῷ ζητήματι τῶν δαπανῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
Διὰ λόγους διαφόρους καὶ λίαν εὐδιαγνώστους.
Πρῶτον διότι ἡ ἐμπορικὴ διοργάνωσις δὲν ἔχει
τὴν ἀπαιτουμένην εὐκινήσιν καὶ ἀπλότητα, ἐν
τῇ διαπραγματεύσει ἰδίως τῶν τροφίμων, καὶ ἐν
ταῖς μεγάλαις πόλεσι, τὰ δὲ μάταια ἐξόδα, δι' ὧν
ἐπιβαρύνονται τὰ ἐμπορεύματα, εἶνε τοιαῦτα ὥστε
ὁ καταναλωτὴς δὲν ἐπωφελεῖται τῆς ὑποτιμήσεως,
ἣν ὑφίστανται τὰ εἶδη ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγω-
γῆς αὐτῶν. Ἐπειτα ἡ ἀνάπτυξις τῆς εὐημερίας
ἐγέννησεν εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τῆς κοινωνίας νέας
πολυαριθμούς καὶ δαπανηρὰς ἀνάγκας. Λέγουσιν
ὅτι ὁ βίος ἐγένετο δαπανηρότερος· ἀλλὰ πράγ-
ματι τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ ἄνθρωποι μετέβαλον
τὸν τρόπον τοῦ βίου αὐτῶν. Τρίτος δὲ λόγος εἶνε
ὅτι τὰ εἶδη ὅλα δὲν ὑποτιμῶνται, ἀλλὰ μόνον τὰ
τῆς πρώτης ἀνάγκης, ὁ σῖτος, ἡ ζάχαρις, τὰ

ἔρια· μετ' ὀλίγον ὁ οἶνος, ὁ ἄνθραξ, ἀργότερον δὲ ἴσως τὰ ἐνοίκια· ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας, τῶν διασκεδάσεων, οἷα εἶνε τὸ θέατρον, τὰ στολίδια, οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν, ἡ ἀμοιβὴ τῶν ὑπαλλήλων, ἅτινα πάντα οὐχὶ εἰς ὑποτίμησιν, ἀλλ' εἰς ὑπερτίμησιν διηνεκῆ βαίνουνσι. Τὸ παρακωλύον δ' ἔτι τὴν Γαλλίαν νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν εἰδῶν ὅσον τὰ ἄλλα ἔθνη εἶνε οἱ ὑπέρογκοι φόροι καὶ αἱ τελωνιακαὶ ἀπαγορεύσεις. Τοῦτου ἕνεκα ὁ καφῆς, ὅστις φορολογεῖται δι' 1, 50 φρ. κατὰ χιλιόγραμμον, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀγορασθῇ εὐθηνὰ παρὰ τοῦ καταναλωτοῦ.

» Ὅπως ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἡ ὑποτίμησις τῶν εἰδῶν εἶνε πραγματικὴ, ὅσαι δὲ χώραι ὡς ἡ Ἀγγλία ἔχουσι ὀλίγους φόρους καὶ λίαν ἀνεπτυγμένον διεθνῆς ἐμπόριον, ἐλεύθερον παντὸς κωλύματος, καὶ ἐσωτερικὴν ἐμπορικὴν διοργάνωσιν τελείαν καὶ εὐκίνητον, καρποῦνται ἀξιολόγους ἐξ αὐτῆς ὠφελείας.»

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Ὅταν ἡ θάλασσα γλυκὰ
 ἔς τὴν ἄμμον ψιθυρίζη,
 ὅταν νὰ τὴν ναυορίζη,
 τί τάχα λέγει μουσικά,
 τί λέγει ἔς τ' ἀκρογιαλί;
 Τοῦ λέγει:—Ἀκρογιαλί,
 μὴ ἀπ' τὸν φλοίσβον γελασθῆς
 καὶ ἔς τῶν νερῶν μου κοιμηθῆς
 τὴν ἥσυχον ἀγκάλῃ.
 Μὴ ἔς τὴν γαλήνην πιστευθῆς·
 θάλλῃ κι' ἀνεμοζάλη.

Κι' ὅταν ἡ θάλασσα μ' ὀργῇ
 κυλᾷ τὰ κύματά της,
 κι' ἀφρίζουν τὰ βουνά της
 καὶ φοβερὰ ἠχολογεῖ,
 τί λέγει ἄρα γε ἔς τὴν γῆ
 μὲ τὰ μουγκρίσματά της
 ἢ ἄγριά της ἢ κραυγῇ;
 — Τὸν κόσμον θὰ χαλάσω,
 λέγ' ἢ κραυγῇ ἐκεῖνη,
 ἀλλ' ὅμως θὰ περάσω
 καὶ θάλλῃ καὶ γαλήνη.

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

Περὶ τῆς μανίας ΤΩΝ ΑΝΤΙΖΩΟΤΟΜΙΣΤΩΝ

Βεβαίως δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπεξηγηθῇ ὁ τίτλος, δι' οὗ αἱ ἐφεξῆς ἐπιγράφονται γραμμαί. Τοῖς πᾶσι τὰ νῦν εἶνε γνωστὸν ἐκ πολλῶν καὶ

ποικίλων δημοσιευμάτων ὅτι εἰς τὰ μεγάλα τοῦ πολιτισμοῦ κέντρα ὑπάρχουσιν εἰταιρίαι προστατευτικαὶ τῶν ζώων, ὧν μέρος ἀποτελοῦσι πολὺς πρόσωπα μέγα σημαίνοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Καὶ μέχρις ἐδῶ οὐδὲν τὸ παράδοξον, οὔτε τὸ παράλογον· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα αἱ εἰταιρίαι αὗται δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς βαθμολόγιον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, διότι ὁμολογουμένως ἡ πρὸς ἀναξιοπαθούντα ὄντα μέριμνα καὶ συμπάθεια τὰς εὐγενεῖς χαρακτηρίζει φύσεις. Ἀλλ' ὅταν ἡ συμπάθεια αὕτη ὑπερβῇ τὰ ὅρια τοῦ μετρίου καὶ ἐλλόγου, ὅταν ἡ ὑπερβολή, ἡ τοῦς ζωηροτέρους καὶ ἐνθουσιῶντας χαρακτηρίζουσα, ἀνυψώσῃ τὴν εὐγενῆ ἰδέαν εἰς ποιητικὸν ὕψος, ἐξ οὗ αὕτη μὴ εὐρίσκουσα λογικὴν βᾶσιν καταπίπτει εἰς τὸ βάρυθρον τοῦ γελίου, τότε βλέπομεν ἀναδύοντας τοὺς ἀντιζωοτομιστάς, τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ ἐκείνους, οἵτινες ὄχι μόνον ἀγανακτοῦσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑλικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὀργῆς αὐτῶν προβαίνουνσι κατὰ τῶν τῆς ἐπιστήμης ἐργατῶν, ὅσακις οὗτοι μετ' ὄλης τῆς δυνατῆς φειδοῦς ἀναγκάζονται νὰ προβαίνουσιν εἰς πειράματα ἐπὶ ζώντων ζώων, ὅπως συναγάγωσι συμπεράσματα ἐπωφελεῖ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀμειλικτοῖς αὐτῶν ἐχθροῖς. Δὲν εἶνε δὲ πολὺς χρόνος καθ' ὃν δύο ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων ἐνταῦθα φυσιολόγων, ἔτυχον ἡκιστα κολακευτικῶν ἐκφράσεων καὶ περιποιήσεων παρὰ τρυφερῶν δεσποινῶν, αἵτινες παραστάσαι εἰς τὰ φυσιολογικὰ πειράματα τῶν κ.κ. Magnan καὶ Brown-Sequard, καθ' ἃ ἐλάμβανον χώραν ζωτομίαι, προέβησαν μέχρι τοῦ ν' ἀρπάσωσι μὲν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρώτου τὸ πρὸς πειραματισμὸν ζῶον, νὰ πληξῶσι δὲ κατὰ κεφαλῆς τὸν δεύτερον δι' ἀλεξήλιου τιτλοφοροῦσαι ἀμφοτέρους δι' ἡκιστα περιποιητικῶν ἐπιθέτων. Οἱ τῶν ἡρωικῶν δὲ τούτων πράξεων ἐργάται, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτοστατοῦσιν αἱ τοῦ ὠραίου φύλου ἀντιπρόσωποι, κατήρτισαν καὶ εἰταιρίαν κατὰ τῶν ζωοτομῶν ἐπικαλεσθέντες καὶ τὴν προστασίαν τοῦ γηραιοῦ Hugo, ὅστις δὲν ἀπηξίωσε τὴν ἐπιτιμον νὰ δεχθῇ προεδρείαν.

Τοιοῦτον τὸ σῶμα τῶν ἀντιζωοτομιστῶν καὶ τοιοῦτος ὁ σκοπὸς αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος εἶνε δίκαιος, εἶνε λογικός; Οἱ κύριοι οὗτοι, φερόμενοι ὡς ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πράττουσι δικαίως ἢ τοῦναντίον ὀφείλουσι νὰ δεικνύουσιν ἀνοχὴν καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι μάλιστα τοὺς τὰς ζωοτομὰς τελοῦντας; Εἰς ταῦτα ἡ λογικωτέρα ἀπάντησις εἶνε ἡ ἐξῆς· ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος χάριν τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι οἰκαιοποιεῖται τὸ δίκαιον, ὅπερ εἶνε δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, τοῦ νὰ φονεύῃ τὰ πτηνὰ, τοὺς ἰχθῦς καὶ τὰ ζῶα τῶν ὀρέων, ὅπως συντηρήσῃ τὴν πολυτίμον αὐτοῦ ἀτομικότητα, διατί εὐρίσκει ἄδικον τὴν πρᾶξιν τοῦ ζωοτομοῦντος, οὔτινας ὁ τελικὸς σκοπὸς εἶνε ἡ εὐεξία αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἀνθρώπου;